ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Άννα Μπαχτή, Αντώνης Δραγανίγος*

Άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών

Η ανατροπή των συσχετισμών σε όφελος του κόσμου της εργασίας απαιτεί από το εργατικό κίνημα και την επαναστατική Αριστερά θετικό κομμουνιστικό πρόταγμα και μάχιμη αντικαπιταλιστική πολιτική γραμμή. Σε αυτό θέλουμε να συμβάλουμε ως Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Πενήντα δύο χρόνια μετά, το εξεγερτικό μήνυμα του Πολυτεχνείου παραμένει άσβεστο. Δείχνει πως οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις των λαών είναι ο δύσκολος αλλά αναγκαίος δρόμος για **ΨΩΜΙ – ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΙΡΗΝΗ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.**

Τα αστικά επιτελεία αποκηρύσσουν και πάλι τον εξεγερτικό χαρακτήρα του. Σήμερα, μας λένε, οι εξεγέρσεις είναι εκτός κλίματος.

Αν είναι όμως έτσι, τότε τι δείχνουν οι διαδηλώσεις των 7 εκατομμυρίων ανθρώπων στις ΗΠΑ, η κίνηση «να τα μπλοκάρουμε όλα» στη Γαλλία, οι μεγαλειώδεις διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο και οι εργατικές απεργίες αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, οι κοινωνικές εκρήξεις από το Περού ώς το Μαρόκο και αλλού; Η ορμητική εμφάνιση του λαού στην πρωτοφανή απεργία στις 28 Φλεβάρη με το πάνδημο αίτημα να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών και να πληρώσουν οι ένοχοι, που συνδέθηκε με τα ευρύτερα εργατικά και λαϊκά αιτήματα; Τι δείχνουν το κίνημα αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Πάνο Ρούτσι και οι

απεργίες ενάντια στον νέο εργασιακό μεσαίωνα; Τι δείχνουν οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό που συγκλόνισαν κάθε γωνιά της Ελλάδας;

Ας δούμε τη μεγάλη εικόνα της εποχής μας. Η χαμηλή οικονομική ανάπτυξη, η έκρηξη χρέους, οι εμπορικοί πόλεμοι του Τραμπ, οι κίνδυνοι μιας νέας χρηματιστηριακής φούσκας και η γενοκτονία στη Γάζα αποτελούν στοιχεία ενός καπιταλισμού σε παρακμή που απειλεί την ανθρωπότητα. Για να διατηρήσουν τα κέρδη τους εντείνουν την ταξική εκμετάλλευση και τις κοινωνικές ανισότητες. ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ε.Ε. και όλα τα μεγάλα καπιταλιστικά κράτη στρέφονται στην πολεμική οικονομία και στον πόλεμο, ως απάντηση στην κρίση του συστήματος.

Το ReArm Europe των 800 δισ., το 5% του ΑΕΠ των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ για στρατιωτικές δαπάνες και η πυρηνική απειλή δείχνουν πως το τίμημα που θα κληθούν να πληρώσουν οι λαοί θα είναι θάνατος, φτώχεια, ξεριζωμός και ανελευθερία. Σε αυτή τη δίνη των ραγδαίων εξελίξεων εμφανίζονται σε όλο τον πλανήτη μαζικές λαϊκές αντιστάσεις με διαφορετική θρυαλλίδα σε κάθε χώρα και με θολό πρόσημο σε πολλές περιπτώσεις, διεκδικώντας όμως μια αξιοβίωτη ζωή με δικαιώματα.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., έχοντας τη συναίνεση της κατ’ όνομα αντιπολίτευσης και της Ακροδεξιάς, προωθεί με καταιγιστικό τρόπο αντιδραστικά αντιλαϊκά μέτρα. Η 13ωρη σκλαβιά, η καθήλωση των μισθών, η ακρίβεια και οι ιδιωτικοποιήσεις των πάντων οδηγούν στη ραγδαία φτωχοποίηση της κοινωνικής πλειονότητας. Την ίδια στιγμή που με το Ταμείο Ανάκαμψης, το ReArm Europe των 25 δισ. και την παραχώρηση του δημόσιου πλούτου ταΐζει με δισεκατομμύρια ευρώ το κεφάλαιο, εγχώριο και μη. Συμμετέχει στους πολεμικούς ανταγωνισμούς ως πιστός σύμμαχος των **ΝΑΤΟ, ΗΠΑ, Ε.Ε.** και αποτελεί στενό συνεργάτη του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ στη γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Η πολιτική της σε συνδυασμό με την εκτεταμένη διαφθορά και τη χυδαία επιχείρηση συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών έχει ως συνέπεια να οξύνονται η κοινωνική δυσαρέσκεια και οργή. Το ρήγμα που άνοιξαν οι μεγάλες κινητοποιήσεις για τα Τέμπη βαθαίνει από τις μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και τις απεργίες για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. και τα αστικά επιτελεία για να θωρακιστούν από πιθανές λαϊκές θύελλες καταφεύγουν από τη μια στην ένταση του αυταρχισμού απέναντι πρωτίστως στο οργανωμένο κίνημα και στις πρωτοπόρες μαχητικές τάσεις της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς. Από την άλλη, ξεδιπλώνουν το αφήγημα «της εθνικής

ενότητας», την αντικομμουνιστική υστερία, την εθνικιστική και ακροδεξιά ατζέντα επιχειρώντας να συσπειρώσουν το ακροδεξιό ακροατήριο φουσκώνοντας έτσι τα πανιά της Ακροδεξιάς.

Είναι πλέον φανερό πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα φάση της ταξικής αναμέτρησης. Με τον λαό και τη νεολαία να αναζητούν δρόμους παρέμβασης, τα πολιτικά διλήμματα είναι απαιτητικά και η απάντηση στο πού θα στραφεί πολιτικά το βέλος, εξαρτάται από το τι έχεις προετοιμάσει για αυτό.

Δεν συμφωνούμε με τις απόψεις που υποστηρίζουν πως για «να μη χειροτερέψει κι άλλο η κατάσταση», να χαμηλώσουμε τον πήχη των διεκδικήσεων και του πολιτικού προγράμματος για να «"ενώσουμε" τον κόσμο». Για να κερδηθούν μισθός και δημόσια κοινωνικά αγαθά απαιτείται να χάσει το κεφάλαιο κέρδη, ιδιοκτησία και τελικά την εξουσία. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό είναι η ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, σε μορφές και περιεχόμενο.

Για την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της και κάθε επίδοξου διαχειριστή, την ανατροπή των ευρωμνημονιακών δεσμεύσεων, τη ρήξη και έξοδο από την Ε.Ε. του κοινωνικού κανιβαλισμού και του πολέμου. Με χτύπημα της μεγάλης καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, με εθνικοποιήσεις και βαριά φορολογία του κεφαλαίου. Την ανατροπή της πολεμικής εμπλοκής της Ελλάδας, με κατάργηση των εξοπλιστικών πολεμικών προγραμμάτων, την έξοδο των βάσεων από την Ελλάδα και της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ.

Η απάντηση από ΣΥΡΙΖΑ, ΝΕ.ΑΡ., Πλεύση αλλά και το ΠΑΣΟΚ, εντός Ε.Ε. και ορίων αστικής πολιτικής, του στείρου «αντι-μητσοτακισμού» και άλλων σοσιαλδημοκρατικών παραλλαγών και ανέφικτων ευρωκεϊνσιανών «ιδεών» από ΜέΡΑ25/ΛΑ.Ε. με ορίζοντα τα κοινοβουλευτικά έδρανα, δεν αποτελεί λύση.

Αντίστοιχα το ΚΚΕ δεν δίνει απάντηση στη σημερινή αστική επίθεση διότι δεν υιοθετεί ανατρεπτικούς πολιτικούς στόχους (π.χ. κατάργηση ιδιωτικοποιήσεων με χτύπημα της κερδοφορίας του κεφαλαίου) υποτιμώντας τη δυναμική της δημιουργίας ρήξεων και της επιβολής κατακτήσεων από το εργατικό κίνημα. Στο όνομα των πάντα υπαρκτών κινδύνων ενσωμάτωσης, καλλιεργεί την αλλαγή των συσχετισμών μέσω κάθε είδους κάλπης, έναντι τάσεων ριζοσπαστικοποίησης και σύγκρουσης που αναπτύσσονται.

Η ανατροπή των συσχετισμών σε όφελος του κόσμου της εργασίας απαιτεί από το εργατικό κίνημα και την επαναστατική Αριστερά θετικό κομμουνιστικό πρόταγμα και μάχιμη

αντικαπιταλιστική πολιτική γραμμή, σε αυτό θέλουμε να συμβάλουμε ως Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Σε αυτήν την κατεύθυνση χρειάζεται συγκέντρωση και ενότητα των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής Αριστεράς, οργανωτικά, πολιτικά, θεωρητικά, για τη συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου, αγωνιστών, ρευμάτων και πολιτικών οργανώσεων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την πολιτική της πρόταση επιδιώκει να συμβάλει σε αυτήν την ανάγκη.

*Μέλη της Πολιτικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης